

TRAGIŠKO BIRŽELIO MINĖJIMAS

Štai 14 birželio malonus rytas. Saulutei taip linksmai ir maloniai besišypsant, nenorint prisimena Tėvynės Lietuvos panašus vasaros rytas. Visa gamta po sunkaus žiemos letargo ilsisi priglaidama visus prie savo krūtinės, pavargusius po sunkių vasaros darbų, nes tuomet visa Tėvynės žemė panaši į didelį skruzdėlyną. Tik nakties prieglobstyje visi ilsisi, pasišemdami naujų jėgų sekančios dienos darbams ir rūpesčiams. Bet, štai, tamsios nakties tylumoje pasigirsta lyg žemės drebėjimas, nuaidėjęs ištaisai per visus Tėvynės miškus ir laukus. Tai begalinio sunkumo ir didumo karo sunkvežimiai, lyg kokios pabaisos, prisiedusios begaliniai baisios azijatiškos išvaizdos ginkluotų žmogžudžių, atvykstančių ne kariauti, bet gaudyti ramių Lietuvos gyventojų. Sučiumpa juos dar miegančius, išstisęs šeimas, neatsižvelgdami nei į senelius, nei į kūdikius, pakraunant juos į tas pragariškas karo mašinas, o vėliau į galvijams vežti vagonus, prikremšant tuos vagonus aklinai, uždariant ir paliekant tuos kankinius be maisto, be vandens lašo ir be mažiausių sanitarinių patogumų. Tų perkrautų traukinių kryptis, – šalčiausia pasaulyje vieta, vadinama Sibiro tundra, tautų kapinynas, Azijos kontinente.

Po ilgų metų sunkių darbų kalėjimo vargiai kas besugrįžo į savo Tėvybę; o jai ir grįžo, tai fiziniai ir moraliniai galutinai palaužtas. Be to, sugrįžęs neberado nieko, kas jam buvo už vis brangiausia – jo ir tėvų bei protėvių kruvinu prakaitu aplaistyta šventoji Tėvynės žemelė, ir ji nusavinta, namai sugriauti, o jų vieton pastatyti kiti, atrodo lyg kalėjimas: padalinti į mažiausius per skyrimėlius, kad ten būtų galima visus matyti ir sekti kiekvieno žmogaus gyvenimą. Jie vadinami "kolchozais"; ir paliginus "favelas" su tais purviniais bendrabučiais, jos yra daug vertingesnės, nes kiekviena šeima jose gyvena savo nepriklausomu gyvenimu ir jaučiasi laisvas ir neterorizuojamas, o Tėvynės "kolchozuose" tai kalėjimo režimas. Tai toks yra Lietuvos darbininko gyvenimas, vadinamame darbininkų rojuje Sovietinėje Rusijoje.

Visi, tai turėdami mintyje, susirinkome į São Paulo katedrą pasimelsti už kankinius ir kenčiančius vergijoje, belaukiančius išauštant laisvės rytojaus, kurio pirmieji ženklai jau jaučiami. Nieko

S. Paulo kardinolas, Dom Paulo Evaristo Arns, priima aukojimo dovanas per Mišias už Lietuvą miesto katedroje, birželio 14 d.

Nuotr. P. Rukšio

nėra amžino pasaulyje. Žuvo didžiausios Imperijos ir Valstybės, neišliks nei ši žiauriausioji kultūringų tautų pavergėja.

Katedroje pirmą kartą taip gražiai buvo organizuotas šis mums taip brangus minėjimas. Tai nuopelnas Br. L. Bendoromenės pirmininko J. Tatarūno, kuris organizacinį gabumą ir jo suruoštos šventės yra vertos pagyrimo.

Laike šventų mišių aukos, išgirdome ir kitų pavergtų tautų atstovų balsus, kurie atvyko pasimelsti kartu su mumis. O vyriausias šių apeigų vadovas São Paulo kardinolas, nors ir visai nesuprantantis mūsų sunkios padėties marksistinėje ir ateistinėje vergijoje, atrodo lyg Šventosios Dvasios apšviestas, ir mokina kaip tikras ganytojas, čia laisvėje gyvenančius būti vieningais, neužmiršti savo kenčiančių brolių ir pavergtos Tėvynės ir visomis jėgomis kovoti, kad Lietuva atgautų laisvę.

Užsibaigus bažnytinėms pamaldoms, sekė civilinis aktas, kuris buvo atliktas prie paminklo šio miesto įkūrėjams, kai po mūsų padėka, už šios antros Tėvynės svetingumą, kur mes esame laisvi ir laimingi. Baigiant minėjimą buvo sugiedoti pirmos ir antros Tėvynės himnai, su viltimi, kad Aukščiausias išklausys mūsų maldas ir neapleis mūsų vargstančios Tėvynės, o suteiks jai laisvę ir Nepriklausomybę.

Lietuvos nacionalinė M. Mažvydo biblioteka

Ko resp.

Telegrama

Ilmo. Sr.

João Tatarūnas

*Pres. da Comunidade Lituano-Brasileira
Av. Zelina, 1135 – V. Prudente
03143 SÃO PAULO, SP.*

Šioj svarbioj datoj Pabaltijo tautoms, ypač gi narsiajai lietuvių tautai, jungiuosi su lietuvių kolonija maldoje už laisvę ir taiką, pripažindamas jų, kaip brolių, naudingą būvį tarp mūsų.

Reynaldo Egydio De Barros

São Paulo valsčiaus prefektas

SAN SALVADORE NUŽUDYTA SESELĖ LIETUVAITĖ

Žinių agentūra ELTA-Press informuoja, kad tarp neseniai San Salvadore nužudytų trijų seselių, viena yra lietuvaitė – seselė Darata Kazel-Kazlauskaitė, uršulinietė.

Minėtoji seselė gimė prieš 41 m. Klevelande iš (dar gyvų) lietuvių tėvų. Baigusi vietinės šv. Jurgio lietuvių parapijos mokyklą, įstojo į seselių ursulinų vienuolyną. Kelis metus mokytojavo vietinėj mergaičių gimnazijoje. Prieš 6 metus išvyko, kaip misionierė, į San Salvadorą.

Laidotuvių pamaldose, kurios įvyko Klevelando katedroj, dalyvavo 7 vyskupai, virš 100 kunigų ir nesuskaitoma minima tikinčiųjų, kadangi seselė buvo gerai pažįstama ir vertinama už savo visišką pasišventimą artimui.

SEMENARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Rua Juatindiba, 28 · Parque da Moóca · CEP 03124
 São Paulo · Brasil Caixa Postal, 44 21 · CEP 01000
 Diretor Responsavel: VYTAUTAS BACEVIČIUS
 Administrador: STANISLAO ŠILEIKA
 Redige Equipe Editorial · Fone: 273-0338

Metinė prenumerata Brazilijoj iki liepos mėnesio Cr\$ 750,00 Atskiro numerio kaina Cr\$ 15,00
 Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 25 Dol. Į P. Ameriką oro paštu: 32 Dol.
 Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 40 Dol. Į tolimus kraštus 50 Dol.
 GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$ 3.000,00 Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr. 1.500,00
 Užuojaustos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anunēios) mokami už skilties (Coluna) centimetra po Cr. \$ 75,00
 Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija-neatsako Rašiniai grąžinami tik autoriui prašant.
 Straipsnius ir Korespondencija Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.
 Pavardę pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėju nuomonę.
 Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti " Francesco Gavėnas " vardu.

Iš Lietuvos K. Bažnyčios Kronikos Nr. 45 ŽINIOS IŠ VYSKUPIJŲ

KAUNAS. Penki tūkstančiai šeši šimtai devyniasdešimt aštuoni Kauno tikintieji kreipėsi š.m. spalio mėnesį į LKP CK Sekretorių Petrą GRISKEVIČIŲ, reikalaudami, kad būtų sugrąžintas 1979 m. rugpjūčio 29 d. iš Katedros pavogtas stebuklingas "Pažaislio Marijos" paveikslas. Nusikaltėję Igorį CISTIAKOVĄ nuteisė, bet paveikslą grąžinti delsia. Šis ilgąs delsimas, — rašo kauniečiai, — grąžinti tikinčiųjų brangerybę-minėtąjį paveikslą į Kauno Arkikatedrą—Baziliką sukėlė mumyse neramumą ir iššaukė naują gandų bangą. Vieni kalba, kad paveikslas visai nebus grąžintas, kiti sako, kad piktdarybė buvo inscenizuota, kad atėmus paveikslą, treti — dar prasimano įvairių spėjimų vyriausybės atžvilgiu".

VILNIUS. Nijolė SADŪNAITĖ laisvėje, bet jos persekiojimas tęsiasi. Būdama tremtyje ji negaudavo daug laiškų iš užsienio, tačiau daugelis jų pasiekdavo. Sugrįžus į laisvę, ji savo bičiuliams užsienyje parašė laiškus, tačiau praėjus 4 mėnesiams ji negavo nė vieno atsakymo-sovietiniai cenzoriai juos visus konfiskuoja. Taip pat konfiskuojamos Nijolei siunčiamos dovanos, pvz.: Fr. HIERONYMUS iš Izraelio pasiuntė SADŪNAITEI 3 siuntas, tačiau, praėjus 8 mėn., dar nė vienos negavo.

GRINKIŠKIS (Radviliškio raj.) 1980 m. rugpjūčio 20 d. kun. Juozas VAICEKAUSKAS parašė Kauno Arkivyskupijos ir Vilkaviškio vyskupijos apaštališkajam Administratoriui vysk. L. PAVILONIUI pareiškimą. Jame rašoma: "1980 m. rugpjūčio 20 d. 11 val. Radviliškio raj. Vykdomojo komiteto mašina buvau nuvežtas į Grinkiškio apyl. vykdomąjį komitetą. Apylinkės pirmininkės NORVAIŠIENĖS kabinete laukė Religijų reikalų tarybos įgaliotinis Petras ANILIONIS ir Radviliškio raj. Vyk. komiteto pirm. pav. Alfredas KRIKŠTANAS.

P. ANILIONIS užsipuolė, kad aš pažeidinėjau tarybinius įstatymus ir

1. Griežtai uždraudė bet kokia forma okyti vaikus tikėjimo tiesų. Uždraudė ir pamaldas pamokslo metu aiškinti vaikiams katekizmą, vaikus klausinėti ir tuo metu aiškinti. Pačitavo naują šiuo ausimu baudžiamojo kodekso komentarą, pagrasino bausmėmis.

2. Nurodė, kad pas mane į namus kada atsilanko vaikai. Ką aš su jais kalbėjosi, ANILIONIS nežinąs, bet griežtai pėjo, kad ateityje vaikai nesilankytų.

3. Nurodė, kad vaikai netarnautų Mioms ir nedalyvautų procesijose.

4. Anilionis grubiai užsipuolė, kad aš eduodu metų pabaigoje žinių, kiek parikštyta, sutuokta ir t.t., kad ir kitus kunigus raginąs tokių žinių neduoti.

5. Uždraudė eiti ar važiuoti laidotuvių isenoje į kapines. Į kapines privalau nuvažiuoti iš anksto.

P. ANILIONIS kalbėjos, kad LIETUVOJE iš 700 kunigų tik keliolika pažeidė tarybinius įstatymus. Kalbėjo, kad rinkiškie parapijoje mažiau pažeidinėjau tarybinius įstatymus, negu anksčiau, dirbdamas kiuse parapijose. Patarė negadinti sau reputacijos ir įstatymų nepažeidinėti. Kai aprašiau nurodyti, kokius kunigus aš rašąs neduoti statistinių žinių, A. KRIKŠANAS pasakė, kad žinąs, bet pavardžių nurodė. P. ANILIONIS kalbėti man beik neleidė, kai pasakė, kad nekelčiau also, pakilau išėiti. P. ANILIONIS suiko: "Palaukite, dar ne viskas". Išėinant o duris pagrasino, kad būsiu pristatys su milicija.

Atvykęs į Grinkiškį, apylinkės pirminkei NORVAIŠIENEI P. ANILIONIS vežė dovanų — naujai išleistą Katekizą. Keista logika: netikinčiai dovanoja katekizmo knygele, o kunigą morališkai naugia".

Red. pastaba: Religijų reikalų tarybos aliotinis šią vasarą lankėsi pas daugelį

aktyvių kunigų, pvz.: pas Josvainių kleboną kun. L. KALINAUSKĄ, Valkininkų kleboną kun. Algimantą KEINĄ, Šeduvos kleb. Kan. Bronių ANTANAITĮ ir kitus. Juos įspėdinėjo dėl religinių kultų ir reikalavo jų laikytis.

TELŠIAI. 1980 m. rugsėjo 1 d. Telšių Katedros vikaras kun. Jonas KAUNECKAS parašė skundą LTSR Prokurorui, kuriame aprašo, kaip Joniškie milicija ir saugumiečiai grubiai pažeidžia tarybinius įstatymus. Kunigas rašo:

Š.m. rugpjūčio 21 d. apie 20,00 val. minėti pareigūnai sulaukė mane be jokios priežasties prieš tai nubaudę už greičio viršinimą mane pavežėjusį Petrą Gražulį (kad neaptaškytų mašinos langų, jis nesileido aplenkiamas "Moskvičiaus"; pareigūnai važiuo "Moskvičiu" be atpažinimo ženklų ir nerodė pradžioje jokio ženklo sustoti). Be jokio kaltinimo jie išlaipino mane iš lengvosios mašinos ir nusivedę į Joniškie VRS budinčiojo kambarį, ėmė kratyti mano kišenes kokių 20 asmenų akivaizdoje — dalis jų buvo apsirengę civiliai (milicininkai vėliau pasakė, kad tai buvo Saugumo darbuotojai), kiti milicininkų uniformomis, vienas net majoras. Aš pasakiau, kad be prokuroro orderio jie neturi teisės daryti kratą. Tuomet milicijos viršila man trenkė kumščiu į veidą, sakydamas: "Še tau orderis". Po to milicijos budintis paėmęs už atlapo ėmė lupinėti ten įsegtą kryželį. Aš parodžiau, kad ant kaklo turiu ir kitą religinį ženklą — medalikėlį ir pareiškiau, kad tarybiniai įstatymai draudžia jų nešioti. Be to, iš Gražulio buvo atimtas net bagažinės raktelis, kad ten padarytų kratą. Kadangi mašinoje buvo mano asmeninių daiktų, kratą norėjau stebėti bent pro milicijos langą, bet man to neleido.

Iškrėtę mano ir P. GRAŽULIO kišenes, pareigūnai ėmė garsiai skaitinėti mūsų užrašų knygetes, popierius; klausinėjo, kam tai ir t.t. Mano apklausinėjimą tęsė II-me aukšte Saugumo kabinete. Skyriuje mus užlaikė beveik pusantros valandos. Man buvo pareikštas joks kaltinimas, nesurašytas joks apklausos protokolas, nė vienas darbuotojas neparodė jokio dokumento (net reikalaujami vairuotojo teisių), nepasisakė savo pavardės".

MIRĖ V. DRAZDAUSKAS

Balandžio 19 d. eidamas 75-uosius metus, Lietuvoje mirė literatūros kritikas ir vertėjas Valys Drazdauskas, buvęs trečiafrontininkas.

Gimęs 1906 m. Liepojuje, 1928 m. baigė Kauno „Aušros“ gimnaziją ir 1928-30 m. studijavo literatūrą Sorbonos universitete. Gyvendamas Lietuvoje išvertė į lietuvių kalbą gan daug klasikų. Prieš išėidamas į pensiją, buvo grožinės literatūros leidyklos redaktorius.

LIETUVIAI PIETŲ AMERIKOJE

A.D.P.

ARGENTINOJE

Kongreso įvertinimas

Šių mt. gegužės 1 d. Lietuvių sąlyje įvyko ALOS Tarybos narių kurių kongreso dalyvių sueiga įvertinti VII PAL Kongresą jo darbus ir finansinę padėtį.

Susirinkimą atidarė ALOST pirm. L. Stankevičius patiekdamas trumpą kongreso apžvalgą ir perdavė pirmininkavimą J. Mičiūdui, kongreso ruošos komisijos pirmininkui.

Jul. Mičiūdas savo kalboje įvertino kongreso eigą, pradedant jauno stovykla, kuri pavyko labai gerai. Prie stovyklos pasisekimo daug prisidėjo svečiai iš užsienio, prityrę jaunimo veikėjai: kun. A. Saulaitis iš JAV, P. Kuras iš Kanados ir A. Mažeika iš Venecuelos.

Toliau J. Mičiūdas įvertino visą Kongreso darbą, pradedamas Finansų komisija. Jos darbu buvo padengtos visos rengimo išlaidos ir dar liko pelno. Vertindamas Kongreso ruošos darbą, J. Mičiūdas pabrėžė, kad viskas buvo iš anksto pramatyta ir suplanuota, komisijų darbai vyko gerai.

Paskui sekė trijų darbo sekcijų pranešimai.

Zef. Juneičius pranešė apie Kongreso politinės sekcijos darbą, kun. A. Steigvilas apie Kultūros ir Švietimo sekciją, o jaunuolis G. Czopas apie jaunimo sekciją. Visos sekcijos davė pasiūlymų iš savo svarstybų rezoliucijoms.

Finansų komis. pirm. Ad. Burba davė smulkia kongreso finansinę apyskaitą. Pajamų gauta 26.552.000, išlaidų turėta 23.410.400. Lieka pelno 3.141.600.

Susirinkimą uždarė pirm. L. Stankevičius, padėkodamas visiems kongreso darbuotojams už kongreso suvaidinimą ir jo pravedimą. Po to pakvietė visus į bufetą prie "vino de honor". Tuo buvo užbaigtas VII PAL Kongreso oficialus įvertinimas.

Prisikėlimo pamaldos lietuvių parapijoj.

Balandžio 19 d. dar prieš 7 val. ryto lietuvių bažnyčia jau buvo pilna žmonių. Artimieji kainynai pėsčiomis slinko dar nakties tamsa apgaubtomis gatvėmis, tolesnieji atvyko autais, kurių ištisa virtinė stovėjo aplink bažnyčią.

Iškilmingą Prisikėlimo procesiją pravedė kun. A. Lubickas. Procesijoje dalyvavo taip pat ir A. L. Centro ir birutiečių jaunimas bei SLA skautai.

Iškilmingos šv. Mišios buvo atnaujamos kun. A. Steigvilos. Giedojimo pastiprintas šv. Cacilijos choras, vadov. A. Mikučioniui, vargonais lydėjo L. Mikučionienė.

Pamaldoms pasibaigus guasi minia lietuvių pasipylė iš bažnyčios sveikindami vieni kitus su šventėmis. Prie bažnyčios dar ilgai būriavosi lietuviai, besikalbėdami su senai matytais pažįstamais.

Lietuvių maldos diena

Lietuvių kolonija prašo Argentinos Episkopatą paskirti vieną sekma dieną maldai už Lietuvą. Prie prašymus pridėti lietuvių parašai. Lietuviai prašomi pasirašyti lietuvių parapijoj.

PLIAS PRANEŠIMAS

Pasaulio Lietuvių Inžinierių ir Architektų Sąjungos – PLIAS – Brazilijos skyriaus visuotinas narių susirinkimas šaukiamas š.m. liepos mėn. 3 d., penktadienį, 20:00 val., pas Leonardą Mitrulį, Av. Curcino, 314 (Saúde), tel.: 273-6434.

Susirinkimo darbotvarkė:

- 1) Valdybos ir Revizijos komisijos pranešimai
- 2) Valdybos ir Revizijos komisijos rinkimai
- 3) Mokslo ir Kūrybos Simpoziumas

Algirdas Idika

PLIAS—ALIAS SUVAŽIAVIMO PARODAI RUOŠTI GAIRĖS

Parodą rengia PLIAS—ALIAS savo suvažiavime Chicagoje 1981 m. lapkričio 26–29 d. laike Ketvirtojo Mokslo ir Kūrybos Simpoziumo.

Parodos tikslas parodyti visuomenei lietuvių inžinierių, architektų ir griežtųjų mokslų specialistų kūrybinius sugebėjimus savo profesijos srityje.

Parodoje taip pat būtų pavaizduota ALIAS ir PLIAS organizacijų organizacinė struktūra ir jų uždaviniai.

Ekspozitai ar jų nuotraukos turėtų būti paruošti ant standartinio dydžio 40" X 30" lapo (Illustration Board), o mažesni ekspozitai ant 20" X 30" lapo. Tame pačiame plote dar turės tilpti autoriaus fotografija (3/2X5), trumpa autobiografija, atliktų svarbesnių darbų sąrašas ir projekto (ekspozito) aprašymas. (žiūr. skemą kitoj šio lapo pusėje).

Kolegos dirbą ne savoje firmoje prašomi prisiųsti Komisijai raštišką pareiškimą kad firma sutinka patiekiamąjį projektą išstatyti šio suvažiavimo parodoje.

ALIAS ir PLIAS skyriai paruošia trumpą savo skyriaus apžvalgą pavaizduodami skyriaus veiklą diagramomis, nuotraukomis ir aprašymais pridedant valdybų ir skyriaus charakteringas nuotraukas. Apžvalgoje reikia aprašyti veikiančias ir veikusias sekcijas ir kitus skyrių padalinius, narių skaičių, skyriaus augimą ar mažėjimą nurodant priežastis. Skyrių ekspozitai turėtų tilpti 40" X 30" ar 20" X 30" plote.

Centro Valdyba paruošia S-gų veiklos apžvalgą vaizdinėmis priemonėmis.

Visi ALIAS ir PLIAS skyriai kviečiami aktyviai parodai ruošti skatinant narius skaitlingai parodoje dalyvauti. Reikia kiekvienam skyriaus nariui įteikti gaires.

Narių ir skyrių ekspozitai turi būti prisiųsti iki š.m. spalio mėn. 15 dienos šiuo adresu:

Facilities Design, 9525 So. 79 th Ave, Hickory Hills, ILL. 60457

Susirašinėjimą parodos reikalui siųsti ALIAS Chicagos skyr. pirm. adresu: Arch. Br. Kova 7213 So Albany St., Chicago, ILL, 60629

Parodai ruošti ALIAS Chicagos skyrius sudarė šią komisiją: Skyr. pirm. arch. Broné Kova, arch. Albertas Kerelis, inž. Viktoras Jautokas, inž. Julius Lintakas ir inž. Ona Požarniukaitė.

Parodai ruošti komisija ekspozitatus sudarys ir išstatys juos Jaunimo Centre Chicagoje suteikiant parodai tinkamą apipavidalinimą. Komisija ekspozitatus globos ir po parodos juos grąžins autoriams.

PLIAS-ALIAS Centro Valdyba

*Pasaulyje vienas iš tūkstančio žmonių kalba
lietuviškai...*

Ar tu vienas iš jų?

— Kultūrinė Kronika —

DIARIO POPULAR

Chega às Livrarias

22 - 05 - 1981

“Um Reino Clandestino na Amazônia”

Autor: Meldutis Laupinaitis, mostra uma taruga com 800 anos, encontrada na Amazônia

Acaba de ser publicado o autor, as 2.ª edição do livro “UM REINO CLANDESTINO NA AMAZONIA”, de Meldutis Laupinaitis. Neste livro o autor relata muitos episódios ocorridos quando nasceu na Lituânia, na permanência na Amazônia.

Aqui está um livro poeta.

que despertou em milhares de brasileiros o desejo de preservar e defender o solo amazônico, pois ele trará, ta. Cr\$ 300,00.

MANO FIRMOJI IŠPAŽINTIS

Iš Onos Janeckaitės-Polikaitienės (iš Alytaus), dabar gyvenančios Vila Anastácio, SP., atsiminimų.

Vieną pavasario dieną motina sako mano sesutei Veronikai:

— Nueik į Simną, prirašyk Onutę katekizmą mokytis. Jau laikas. Jau aštuonių metų!

Žinoma, Onutė išgirdus motinos liepimą, tuoj apsidžiaugė, greitai pasiėmė botagą, katekizmą ir išvarė kiaules į ganyklą. Skaito katekizmą, linksmi šokinėja ir dainuoja.

Bet vakare parginus kiaules sužinojo, kad kunigėlis jos neprirašė katekizmo pamokom. — Sakė: Ji per maža, nepasieks langelio klausyklos. Nors ir turi aštuonis metus, bet nėra augalota.

Tada Onutė labai supyko ir kitą dieną nenorėjo nei botago, nei katekizmo ir išvarė kiaulių į ganyklą.

Po trijų dienų Veronika nuėjo į Krakelaujos parapiją ir prirašė.

Buvo penktadienis. Sakė pirmadienį pradės mokytis. Motina sako:

— Mokykis gerai, neišdykauk, klausyk kunigėlio. Tau aš nupirksiu gražią baltą suknelę prie šv. Komunijos eiti. Tik būk gera!

Jau ir pirmadienis. Veronika veda Onutę mokytis.

Praėjo pirmas ir antras pirmadienis, o Onutė nieko neišmoko. Veronika veda ją per giraitę ir sako Onutei: — Jei kitą savaitę negausi kortelės, tai pakarsiu tave ant sausos šakos.

Ir kitą savaitę Onutė neįstengia imti nieko į galvą.

Kunigėlis pašaukė mergaitę ir klausia:

— Kas yra bažnyčios aukščiausia ir nematoma galva?

Onutė atsako:

— Kunigas.

Kunigas sako, ne. Ir tęsia toliau sakydamas:

— Jei nepasakysi teisingai; negausi kortelės ir liksi ant kitų metų.

Onutė sako:

— Pasistengsiu, pasimokysiu iš katekizmo.

Praeina pora dienų, kunigas vėl klausia tą patį klausimą apie Aukščiausią Bažnyčios galvą.

— Ar sužinojai?

Ona atsako, taip!

— Tai kas?

— Vargonininkas?

— Kodėl?

— Todėl kad jis sėdi ant vargonų, tai jo galva ir yra aukščiausia, o nematoma kai sėdi už vargonų, tai niekas jo galvos nemato.

Kunigas sako:

— Onute, gal tu Dievo nebijai ir pamokslų neklausai?

— Aš klausau kas savaitę. Pereitą savaitę pas mus namuose jaunas kunigėlis taip pat pamokslą pasakė. Tarp kitko jis juokavo ir skundėsi:

Jis skundėsi klebonui, kad jam sunku rasti žodžių pamokslui, o klebonas atsakė:

— Tai labai lengva, paimk popieriaus, surašyk gražiai pamokslą ir suvalgyk popierių, tai žodžiai lėks iš burnos kaip paukščiai.

— Aš vargšas taip ir padariau. Tada jis parodė kad krūtinėje kas tai yra, o per burną neišeina.

Onutei po to pokalbio dar paaikšino, kad Kristus yra aukščiausia bažnyčios galva. Ji po to gavo kortelę, priėjo išpažinties ir šventos Komunijos ir liko nepakartą ant sausos šakos.

O vėliau Onutė, jau paauglė, net eilėraščių dėl kunigėlio išgalvojo:

Eisiu į sodelį pavaikšiot, pasilenksiu sau šakelę lenkiamą,

nusiskinsiu obuolėlių dvylika

Aš klebonui obuolėlių dvylika,

man klebonas bernuželį mylimą —

Aš klebonui porą jaučių ariamų,

man klebonas davė šliubą dovanų.

DŽUKISKOS DAINOS KONKURSA

SA paskelbė Čikagoje veikianči Džukų Draugija. Vertintojų komisija paskirs tris premijas: I — \$500, II — \$300 ir III — \$200. Reikalaujama, kad dainai būtų panaudota Džukijai artima tematika, o pati daina sukomponuota žemam balsui su fortepijono palyda. Konkursui siunčiamas dainas reikia pasirašyti slapyvardžiu, atskirame užklijuotame vokelyje pridant kompozitoriaus vardą, pavardę bei adresą. Konkurso dainos iki š.m. spalio 1 d. turi būti atsiųstos Džukų Draugijos pirm. P. Nedui, 6242 So. Francisco Ave., Chicago, IL 60629, USA. Premijuoti kūriniai taps draugijos nuosavybe. Premijos gali būti nepaskirtos, jeigu vertintojai negaus pakankamo lygio kompozicijų

MŪSŲ ŽINIOS

IMIGRANTŲ V-JAI KULTŪRINEI PARODAI UŽSIBAIGUS

Paskutinę parodos dieną buvo paskelbta gražuolės rinkimų rezultatai ir išrinktosios karalaitės apvainikavimas. Karalaitės titulą laimėjo lenkų kolonijos kandidatė. Mūsų kandidatės nelaimėjo iki šių metų nei vieno titulo, bet tikimasi, kad ateinančiais metais padėtis pasikeis. Reikalinga, kaip ir visais atvejais, tinkamas pasiruošimas, kandidačių trenavimas, pritaikyta lietuviška muzika ir t.t. Pasirodymas visuomet yra naudingas, nes per visus pasirodymus skamba Lietuvos vardas.

Šiais metais parodoje dalyvavo 37 tautos. Visi stengėsi atvaizduoti savo tautos kultūrą. Tik didžiosios ir turtingosios Valstybės dalyvavo simboliniai: jos yra įsitikinusios, jog jau yra pakankamai pažįstamos, tad jos dalyvauja tik išimtiniais atvejais.

Pabaltijo Valstybės kiekvienais metais pasirodė labai gerai. Žinoma, lietuviai geriausiai — neblogiau už kitas didesnes ir turtingesnes Valstybes, kurios turi savo konsulatus ir gauna eksponatų ir pašalpą iš savo konsulatų. Mes jau 40 metų kaip negauname jokių eksponatų nei pašalpos parodų rengimui. Jau suruošėme 11 parodų, anksčiau su Baltijos Valstybėmis Rooseveltto aikštėje, o dabar jau ketvirtą kartą "Bial" patalpose, Imigrantų Kultūrinėse parodose.

Paskutiniais metais paroda turėjo rūpintis Br. L. Bendruomenė, ypač pirminkaujant p. J. Tatarūnui. Kaip žinome, Bendruomenė neturi užtektinai lėšų, kad galėtų visus kultūrinius ir švietimo, bei meninius parengimus finansuoti, nes jos pajamos daugumoje susidaro iš mažyčio nario mokesčio, kuris apmokamas kai kurių narių iš susipratimo, o kiti — nei mokesčio, nei dalyvavimo.

Kiekvienas parodos surengimas reikalauja didelio pasišventimo ir darbo, o padėjėjų tam darbui yra labai sunku surasti. Daugelis moka ir pakritikuoti, bet tas jau įprasta.

Šiais metais parodą daugiausia lankė pradinių ir vidurinių mokyklų mokiniai, atvykdami savo mokytojų vadovaujami. Parodą aplankė apie 5 tūkstančiai mokinių ir kelios dešimtys tūkstančių suaugusių.

IEŠKOMA

vyresnio amžiaus moteris lengviems namų darbams ir priežiūrai lietuviškos butui. Geidžiama miegoti bute. Kreiptis telefonu: 853-8750.

Uma tragédia de 100.000 vítimas

Sr.: Em junho de 1940 os comunistas soviéticos acusaram, com uma desfaçatez farisaica, as três pequenas nações do Báltico — Estônia, Letônia e Lituânia — de intenções agressivas a respeito da poderosa União Soviética. O exército comunista entrou logo nos três países pacíficos, violando os seus mais lícitos direitos, esmagando todas as legítimas liberdades. Começou assim o primeiro período do Calvário do três povos bálticos (junho de 1940 — junho de 1941), ao qual seguiu o período da ocupação comunista, iniciado no mês de maio de 1945 e perdurando até hoje.

O primeiro período da escravidão soviética nos países bálticos terminou com um acontecimento horroroso, que substitui o cume do sadismo vermelho, superando todos os demais crimes cometidos pelos bolchevistas durante aquele período; começando durante a noite de 13 para 14 de junho de 1941, durante três trágicos dias, mais de 100.000 (cem mil) de pessoas foram barbaramente arrancadas a seus lares, carregadas em caminhões, conduzidas para trens de gado e deportadas para a Sibéria, onde encontraram a morte em terríveis suplícios físicos e morais... Não há um filho dos países bálticos que possa esquecer as noites e dias desses períodos de horror. Os trens, carregados de vítimas — operários, camponeses, professores, médicos, intelectuais etc. — ficavam muitas vezes parados durante dias, esperando ordem de marcha. Quem tentasse fornecer comida ou água aos deportados era imediatamente fuzilado...

Lembrando no dia 14 de junho de 1981, pela quadragésima vez, a tragédia gritante daquelas 100.000 vítimas, filhos dos 3 povos bálticos, foi realizado, por iniciativa da comunidade lituano-brasileira, um Ato Religioso pela passagem do 40º aniversário do Dia do Genocídio das Nações do Báltico, participando

O ESTADO DE SÃO PAULO

do de cerca de 20 grupos étnicos, cujas pátrias sofreram e estão sofrendo ainda hoje as injustiças da parte dos comunistas. Os participantes com lágrimas e orações comemoraram a tragédia dos povos bálticos, como também rezaram pelos povos escravizados hoje pelos comunistas no mundo inteiro. A cerimônia foi realizada na Catedral Metropolitana de São Paulo. O sr. arcebispo-cardenal dom Paulo Evaristo Arns presidiu a santa Missa concelebrada e proferiu uma homilia inspirada, rica de conteúdo e altamente significativa à luz do Cristianismo salvador, referindo-se aos tristes fatos. Após a mensagem evangélica do quadragésimo aniversário do sr. arcebispo, também os letonianos, dirigiram a Deus, na própria língua, uma oração fervorosa. É seguinte o texto desta oração fervorosa em português: "Unindo ao sacrifício de Calvário de Jesus Cristo Vivo os nossos sofrimentos e os sofrimentos de todo o povo letoniano do período mais trágico de sua longa história, nós, letonianos, pedimos a Vós, Deus Uno e Trino, Senhor absoluto dos homens e dos povos, que o nosso sofrimento não seja desperdiçado em vão, não seja viciado pelo ódio dos nossos opressores, que estão violando os nossos direitos fundamentais em pleno século XX, mas sim que o nosso sofrimento trágico seja animado pelas grandes virtudes da fé cristã, do amor sobrenatural e da autêntica esperança, apreendidas na escola de sofrimento de Jesus Cristo Salvador, na persuasão profunda de que deste modo chegaremos à vitória da ressurreição, à libertação de toda e qualquer escravidão, à plenitude da liberdade numa solidariedade sincera com os nossos povos irmãos lituano e estoniano, bem como em união com todos os outros povos que estão sofrendo hoje a mesma tragédia, com os mesmos sentimentos de esperança cristã!... Deus misericordioso e onipotente ouvi a nossa oração!". S.L., Capital.

TERÇA FEIRA, 16-06-81

Parodoje lietuvių skyrius šiais metais buvo gerokai skirtingas nuo praeitų metų, nes šiomet įsijungė į darbą ir ponija Janina Valavičienė. Buvo įnešta daug pakeitimų, ypač daug paaiškinimų ir žemėlapių, kas palengvino dežiūruotojų pareigą, nes atpuolė aiškinimai, o lankytojai galėjo patys pasiskaityti apie lietuvių istoriją ir dabartinę jos padėtį. Atpuolė daliniai ir dalinimas spausdintų lapelių, kurie kainuoja labai brangiai ir dažnai, ypač jaunųjų lankytojų, tuojaus "nužudomi". O dabar kas interesavosi, tas galėjo rasti užrašus ant sienų iškabintus kartu su žemėlapiais.

Parodoje pasirodė ir mūsų kolonijos dvi tautinių šokių grupės — "Nemunas" ir "Rūtelė". Jos savo uždavinį atliko labai gerai, o gausi publika jiems nepašyktėjo katučių. Publikai mūsų šokiai labai patinka ir jie yra visuomet laukiami. Taip pat kiekvieną dieną pasirodydavo po kelias grupes tautinių šokių ir kitų dalyva-

vusių tautų.

Kaip kiekvienais metais, ir šiomet ponija M. Remenčienė dalyvavo su savo juostomis ir kitais rankų darbo meniškais išdirbiniais. Tuos išdirbinius lankytojai labai mėgsta ir visi su dideliu jdomumu juos apžiūrinėja, ypač, jei užtinika bent vieną p.M. Remenčienės anūkę, ant staklelių juostas beaudžiant.

Tikiu, kad Br. L. Bendruomenė, globojusi šią parodą, ir visi lankytojai liko šia paroda patenkinti. Tad belieka jau pradėti ruošti ateinančių metų parodai ir rūpintis, kad kiekvienais metais mes galėtume kiek galima geriau atstovauti mūsų koloniją ir pavergtą mūsų Tėvyne Lietuvą.

Kapit. J. Čiuvinškas

LIETUVIŠKOS SPAUDOS RĖMĖJAI
YRA SAVOS TAUTOS GYNĖJAI

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-1886

MŪSŲ MIRUSIEJI

ATSISVEIKINUS SU A.A. VINCŲ KUTKA

PETRONĖLĖ ZUBRYTĖ-SAULYTIENĖ

mirė namuose birželio 15 d. Velionė buvo gimusi Kalvarijoje 1912 m. gegužės 31 d. ir Brazilijon atvyko 1926 metais. Ištekėjo už Izidoriaus Saulyčio ir išaugino sūnų dentistą dr. Viktorą. A.a. P. Saulytienė paskutiniu laiku buvo silpnos sveikatos ir nebegalėdavo išeiti iš namų, todėl prašydavo kunigą, kad kas Pirmąjį Mėnesio penktadienį atneštų Komuniją, ir kartu su vyru ją pamaldžiai priimdavo. Velionė, kaip ir vyras Izidorius, buvo labai prisirišusi prie šv. Kazimiero parapijos ir parapijai padovanojo Kryžiaus Kelių paveikslus. Tai jos meilės įrodymas Kristaus Kančiai.

A.a. Petronėlė buvo pašarvota šv. Kazimiero parapijoj. Mišias prie karsto atlikė kun. P. Urbaitis ir palydėjo į Morumbi (Getsemani) kapines paskutiniam poilsiui. 7-tos dienos Mišios buvo taip pat šv. Kazimiero parapijoj praeitą sekmadienį.

Velionė mums duoda pavyzdį, kaip ligoje reikia dvasiniai gyventi: aukoti savo skausmus Dievui už kunigus ir pašaukimus, prašyti kunigo dažno apsilankymo ir reguliariai priimti šv. Komuniją—ligonių maistą ir stiprybę.

KPU

Pedrina Zubrytė Saulytis, nascida em Kalvarija-Lituânia em 31.05.1912, faleceu em 15-06-81. Veio ao Brasil em 1926. Era casada com Isidoro Saulytis, atualmente com 80 anos. Deixa o filho dr. Victor c. Dentista, nora Maria Helena e netos Fátima Kristina e Victor e um enorme vácuo no coração de todos os que tiveram a felicidade de a conhecer. SAUDADES ETERNAS.

VINCAS KUTKA

Vila Belos lietuvių patriarchas, sulaukęs 86 metų ir ilgos ligos nuskaidrintas, ramiai užgėso, Sevidor Municipal ligoninėj, šių metų birželio 18 dieną.

Vincas Kutka buvo gimęs Leliūnų parapijoj, Vižonių vlsč., Utenos apskrityje. Dirbo prie geležinkelių statybos, ir todėl turėjo progos plačiai išvažinėti visą tuometinę Rusijos carų imperiją. Tomske — Sibire susipažino su Jieva. Kiełaite ir su ja sukūrė lietuvišką šeimą. Po karo, Lietuvon jau grįžo su dviem dukrom: Jieva ir Birute. Tai buvo 1921 metais, o 1927 m. Brazilijon jau atvyko su 5 vaikais: Jieva, Birute, Genovaite, Regina ir Vincu. Pradžioj gyveno Mokoje, bet kai sužinojo, kad V. Beloj rengiama statyti lietuviška mokykla, tuoj pirko sklypą prie mokyklos ir pradėjo statyti sau namus, o taip pat tapo vienu pirmųjų talkininkų statomos naujos Vytauto Didžiojo mokyklos. Visi vaikai perėjo į mokyklą, o tėvas buvo mokyklos tėvų komiteto pirmininkas. Kun. Benediktui Sugintui pradėjus statyti V. Zelinės bažnyčią, Vincas Kutka su entuziazmu stoji talkon šiam kilniam darbui ir buvo statybos komiteto narys. Būdamas S. Paulo miesto tarnautojas, gaudavo medalių, ir taip apsodino medžiais tiek Vytauto Didžiojo mokyklą kiek V. Zelinės bažnyčią.

Vincas Kutka išaugino lietuviškai susipratusią šeimą, kuri visad prisidėjo prie kiekvieno lietuviško darbo. Visą laiką priklausė prie Šv. Juozapo L.K. Bendruomenės ir Šv. Juozapo Vyrų Brolijos.

Vincas Kutka iškeliaivo amžinybėn palikęs S. Paulo lietuviams didelį gerų darbų kraitį, o taip pat gausią ainiją. Visi jo vaikai sukūrė šeimas ir galima sakyti, išsisklaidė po platųjį pasaulį: Jieva su šeima gyvena gretimame name, Birutė su šeima — Čikagoje, Genovaite ir Regina su šeimom — Kanadoje ir Vincas su šeima — Parke das Nações. Vincas ir Jieva Kutkai turi 11 anūkų ir 8 proanūkus. Visi liūdi vyro, tėvo, senelio ir prosenelio netekę. Su jais liūdi ir visa S. Paulo lietuvių kolonija netekusi tauraus lietuvių ir susipratusio kataliko. Ypatin-

gai reikia prisiminti žmoną Jieva Kutkienę, dosnią lietuvių kolonijos darbuotoją, kuri daugelį metų ligonį vyrą meiliai ir kantriai globojo ir prižiūrėjo. Vincui duok Dieve amžiną atlygį, o Jievai geros sveikatos ir visos kolonijos pagarbos.

S. Bernardo do Campo, 20 de Junho de 1981

Carta ao nosso querido "Senelis"

Caro vovô, venho por meio desta dizer-lhe coisas, que quando viveu, nunca lhe falei.

Eu tenho muito orgulho do senhor. Sei que onde você estiver, estará me ouvindo. Obrigado. Sem tudo o que o senhor fez talvez eu e muita gente não estaria aqui. A coragem do senhor foi muito grande. Enfrentou tudo: vento, frio, perigo, arriscou-se mas conseguiu. Lutou até o fim e conseguiu, um mundo melhor para a esposa e filhos, e mais tarde para netos e bisnetos e outros. Sua memória sempre será lembrada até o fim. Sua coragem foi grande. Ô, meu bisavô, nosso jardim da frente, ficou vazio, mas nossos corações também, porém, esse vazio irá ocupar-se com as tuas lembranças. O senhor é a alegria que nunca acabará, tua voz jamais será esquecida, teu olhar jamais se apagará, onde quer que se encontre amor, dedicação, trabalho, humildade e honestidade, luta por amor ao próximo e compreensão, saberemos que tua alma, lá, irá refletir. Em cada rosa que daqui para frente desabrochar, lá sentiremos o seu perfume, em cada sorriso de criança iremos ver o seu. Em cada gesto de solidariedade, sempre iremos lembrar de ti

Dra. HELGA HERING

MEDICA — GYDYTOJA

MOMENS SENHORAS CRIANÇAS

KALBAMA LIETUVISKAI

Av. Eulina, 99 v. Sta. Maria das 8:00 às 12 h.
das 14:00 às 18:00 Fone: 265-7590
Rua Quartim Barbosa, 6 B. do Limão

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL. Inventario, Despejo, etc.

COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTARIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and.s/45 - Liberdade Fone: 279-5937
Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

KALBAMA LIETUVISKAI

*Deus tão hom pai e amigo. compreenda
nossa tor proteju o nosso querido bizavô e
impares aqueles que ficaram. nossos queridos
parentes*

Meu querido Senelis

Adeus

Obrigado

Simone Zabiela (13 anos)

MATAS GRIČIŪNAS

Savo namuose, Sto. André (Rua Gertrudes de Lima), birželio 19 d. Mirė ant žmonos Nair rankų, kuri jį kantriai ir meiliai prižiūrėjo per paskutiniuosius dvejis ligos metus. Prie mirties patalo buvo ir sūnūs Fabijus, Arnaldas ir Eduardas.

Velionis buvo gimęs Udukiuose 1928 metais ir 1934 m. su motina atvyko Brazilijon, kur tėvas jau buvo atkeliavęs anksčiau. Apsigyveno Pque. das Nações, kur lankė lietuvišką mokyklą ir bažnyčioje patarnaudavo Mišioms. Didelį religingumą išlaikė visą gyvenimą. Baigė mechanikos ir technikos mokslus Getulio Vargas Institute. Dirbo Piratiningos Mechanikos industrijoje, o vėliau pardavėju Firestone ir Fordo automobilių industrijoje. Išėjęs į pensiją, ilgai negalėjo džiaugtis užsitarnautu poilsiu, nes prieš 2 metus turėjo daliną paraližį, paskutiniu laiku atsirado vandens plaučiuose.

A.A. Matas Gričiūnas buvo rūpestingas tėvas ir gerai išauklėjo tris sūnus, kurių jau vienas daktaras, kitas už metų baigs medicinos fakultetą, o jauniausias gimnaziją. Nepaguodžiama liko motina Julija invalidė, kuriai prie fizinių skausmų prisidėjo ir tas, kad negalėjo pamatyti mirusio sūnaus ir jo į kapus palydėti. Liūdi taip pat seserys Alda ir Stasė su šeimom,

Buvo palaidotas Vila Pires kapinėse, Sto. André.

7-tos dienos Mišios bus Sto. André Katedroje birželio 25 d. 19 val.

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

CIRURGIÃO DENTISTA

CROSP. 6049

R.Cap.Pacheco Chaves 1206 fone:273-6696

R. Itapeva, 49 - Cj. 35 fone: 288-4770

A + A

ANTANUI GAVĖNUI

mirus

broliui kun. Pranui Gavėnui, Šv. Kazimiero Parapijos klebonui, broliams ir giminėms reiškiamo gilią užuojautą.

Mokos Maldos apaštalavimas
Labdaros Ratelis

PABÉGĖLÉ TETA

Steponaičiai po karo gyveno Vokietijoje, Uchte lageryje. Į Braziliją išvyko anksti, tėvai ir Rymantė su broliu Arūnu. Jie vyko pas tetą Oną Lapienytę-Jočiienę. Teta Ona buvo įdomi moteris. Į Braziliją jo pabėgo todėl, kad nenorėjo tekėti, kai atėjo jos eilė. Daug mokslo ji neturėjo. Ką ji turėjo, tai gerą atmintį, tvirtą būdą, gilų tikėjimą, sugebėjimą pasakoti ir žvelgti į gyvenimą iš juokingos pusės, ir gabumą mokytis. Ji išmoko gerai ir skaniai gaminti valgius ir dirbo virėja turtingose šeimose ir užsienio ambasadoje. Tuo būdu ji išmoko įvairių svetimų kalbų. Ji kalbėjo aštuoniomis svetimomis kalbomis. Pobūviuose teta Ona apie save visada sutraukdavo būrį klausytojų, nes ji mėgo ir mokėjo įdomiai ir linksmiai pasakoti paprastus gyvenimo nuotykius. Ji taip pat buvo gera dainininkė ir išmintinga patarėja. Draugai ją vadino "liaudies išmintimi".

Pati teta Ona ištekėjo tik 45 metų amžiaus už Vinco Bubnio, bet tas ilgai negyveno. Prieš mirdamas jis patarė savo žmonai Onai nepasilikti vienai, bet vesti jo draugą viengungį – Jočių, kuris dirbo ligoninėje felčeriui. Teta Ona taip ir padarė. Vedė savo vyro draugą, išgyveno su juo iki sidabrinių vestuvių, liko našlė ir iki pat savo gyvenimo galo neprarado savo charakterio.

Rymantė

Ištrauka iš "TĖVIŠKĖS AIDŲ"

MIŠIOS

7 – TOS DIENOS

už

A. A. VINČA KUTKA
bus atlaikytos V. Zelinos
bažnyčioje birželio 24 d.
19 valandą.

SKAITYK IR PLATINK

"MŪSŲ LIETUVA"

ATSILIEPIMAI

Jacarezinho, 10 de Junho de 1981

União do Clero Lituano
Rua Juatindiba, 28
Parque da Moóca C.P. 4421
03124 SÃO PAULO, SP.

Ocorrendo no dia 14 de junho de 1981, o dia de orações pela Lituânia, asseguro a nossa participação. Pedimos a Deus que transforme o sofrimento inaudito em ressurreição gloriosa do povo lituano.

Com sentimentos de profunda solidariedade

in Domino

Dom Pedro Filipak, Bispo
diocesano de Jacarezinho

LIETUVIAI, JEI NORĖTŲ...

Lietuviškoji visuomenė turi būti dėking ypač BLB-nės valdybos pirmininkui, p. Jonui Tatarūnui, už pašvesta tiek laiko, darbo, sumanumo ir net asmeninio "grašio", ruošiant ir pravedant Liūdnojo Birželio minėjimą – LIETUVOS DIENĄ, kuri praėjo su dideliu pasisekimu.

Padėka tenka taip pat ir kitiems – tautietėms ir tautiečiams, suaugusiems ir jaunimui, kurie, pakviesti, mielai ir ne be pasiaukojimo prisidėjo, tiek ruošdami pranešimus ir išnešdami Lietuvos vardą į plačią brazilų spaudą, radiją bei TV, kiek ruošdami ir atlikdami apeigas katedroj, praveddami liturgines giesmes, ruošdamiesi ir dalyvaudami minėjime, kiek pristatydami Lietuvą kultūrinėje imigrantų parodoje. Ženklas, kad lietuviai, jei nori, dar gali gražiai pasirodyti – ir daug ką nuveikti. Ir dar daug daugiau nuveikti. Aišku, jei norėtų – ir daugiau jungtųsi.

KPG

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

MŪSŲ ŽINIOS

Sveikinimai

KVIETIMAS

Sąjungos-Aliança Valdyba kviečia narius apsilankyti 1981 m. liepos 5 d. 17 val. pasitarimui dėl Sąjungos Penkiasdešimtmečio Paminėjimo.

Valdyba

ŠVENTKELIONĖ Į APARECIDA

Kaip ir kitais metais taip ir šiemet, Šv. Juozapo Vyrų Brolija rengia šventkelionę į APARECIDA DO NORTE liepos 19 dieną. Šiemet šventkelionė turi ypatingą svarbą dėl Sibirinių trėmimų 40-ties metų sukakties.

PRANEŠIMAS

LIETUVIŲ KATALIKŲ MOTERŲ DRAUGIJA šaukia narių susirinkimą sekmadienį, birželio 28 d. 15 val. Taip pat noriu pakviesti moteris, kad susirinktų Jaunimo Namuose kas antradienį po pietų įvairiems rankdarbiams.

Danutė Jones-Silickaitė
pirmininkė

IŠVYKSTA KUN. P. RUKŠYS

Liepos 1 dieną, per Assuncion, Lima ir Miami, Kanadon išvyksta kun. Petras Rukšys aplankyti sergančios motinos, kurios jau 4 metai kai nemato. Kun. Petro motina kovo mėnesį atšventė 80-tą gimtadienį. Kelionėje išbus du mėnesius ir aplankys kitas gimines Kanadoje ir JAV-bėse. Brolis Juozas gyvena Britų Kolumbijoje, visai prie Aliaskos, 5000 kilometrų atstume nuo Toronto.

NAUJI ML SKAITYTOJAI

Wenneslau JAKOČIŪNAS 1.000,00
Vytautas MIKLAŠEVIČIUS 750,00

UŽSIMOKĖJO UŽ ML

LAŠINSKAS-TYLA Ona 800,00
GRIŠONIENĖ Liucija US\$20,00

PROTESTAS Į LIETUVĄ

Lietuvoj, kaip žinoma, ir bažnytinius reikalus tvarko komunistų valdžios pareigūnai. Net ir vienintelį Kauno kunigų seminarijoje šeiminkauja Religijų Reikalų Tarybos įgaliotinis, priimdamas seminarijoje ką jis nori, išbraukdamas savo nuožiūra iš sąrašo kandidatus, arba net išmesdamas iš seminarijos padoriaus seminaristus. Žmonės piktinasi – ir pykta; tačiau nieko negali padaryti. Vienintelis ginklas – tokį sauvaliavimą skelbti laisvam pasauliui.

Brazilijos Lietuvių Kunigų Vienybė, susirinkusi posėdin, priėmė šią rezoliuciją, kurią per Vatikano radiją perdavė į Lietuvą:

Mes, Brazilijos lietuviai kunigai, solidarizuojam su Lietuvos tikinčiais, kunigais ir Tikinčiųjų Teisėm Ginti Komitetu, griežtai protestuodami prieš Religijų Reikalų Tarybos įgaliotinio, Petro Anilionio, grubų kišimąsi į Kunigų Seminarijos reikalius. Pagal Katalikų Bažnyčios kanojus kunigų seminarijų tvarkymas priklauso tik Bažnyčios vadovybei, būtent vietos vyskupams.

Šį pareiškimą perdavėm Brazilijos vyskupams ir laisvai lietuvių bei vietinei brazilų spaudai.

Brazilijos Lietuvių Kunigų Vienybė
p-kas kun. Pr. Gavėnas, SDB

Auka prisidėk prie lietuviškos spaudos išlaikymo!

KUN. PETRĄ URBAITĮ ir KUN. PETRĄ RUKŠĮ VARDINIŲ PROGA ir Linkime sekmės ir ištermės tęsti pradėtus darbus.

Kun. Petriukui linkime laimingos kelionės ir kad linksmi praleistų atostogas šeimos tarpe.

Ligoniai, Seneliai ir
Labdaros Ratelis

ŠVENTĖ LITUANIKOJ

Praėjusį ketvirtadienį Lituanika knibž dėte knibždėjo tautiečiai. Vieni jų atvažiavę kokia diena anksčiau, o kiti tą pačią dieną. Priskaičiuota apie 70, su kau pu. Mat, buvo BLB-nės valdybos pirminko, Jono Tatarūno, gimtadienis; ir ne kasmetinis, o 60-tasis. Tad norėjo jį atšvęsti pačioje Lituanikoje, lietuviškoje aplinkoje. Ir sukviētė ne tik gimines bei kaimynus, o ir kitus artimesnius tautiečius. Su kvietė ant gimtadienio "churrasco".

Kadangi buvo ir religinė šventė, tai buvo pakviestas ir asmeninės lietuvių parapijos klebonas, kun. Pr. Gavėnas. Jis atlaikė Mišias – ir atnaujino paties Kristaus paruoštą puotą. Stovyklos pastogėje skambėjo lietuviškos giesmės, aidėjo liturginiai skaitiniai, jubilatas su žmona p. Vera pristatė aukojimo atnašas. Daug žmonių ėjo prie komunijos.

Po Mišių sekė tikrai gausūs užkandžiai kuriuos paruošė įgudusios šeiminkės, tikros specialistės, o kepsnius be perstojo kepė, su pagalba, V. Tumas. Svečiai nesiliovė gyre skanius patiekalus; ir juos dosniai laistė "kuo nors šiltesniu", nes tikrai jautėsi reikalas susišildyti.

Žmonės apžiūrėjo vieni kitų namus kai kuriuos jau baigtus, kitus dar baigiamus; aplankė jau iškastą vietą baseinui, tarėsi, šnekučiavosi, dainavo. Vaikams neatsibodo bėgioti gamtoje...

Atėjus nustatytam laikui pyragui pajauti, vėl visi susirinko; ir užtraukė – pirmiausia "Parabėns" 12-kamečiui Pauliukui, o paskui "Ilgiausių metų" p. Jonui

Diena buvo tikrai graži ir prabėgo jau kioj šeimyniškoje atmosferoje. Visi liko patenkinti – ir ėmė skirstytis su atnaujintais linkėjimais ir giliu dėkingumu p.p. Tatarūnams už suteiktą progą taip gražiai pasisvečiuoti.

MIŠIOS

Pirmojo liepos mėn. sekmadienio Mišios C. Verde bus už ANTANĄ GAVĖNĄ, Šv. Kazimiero parapijos klebono kun. Prano Gavėno brolių. Mišias laikys pats klebonas. 16,15 val. N. S. das Dores bažnyčioje. Casaverdiečiai ir kiti tautiečiai prašomi dalyvauti.

VOLUNGĖS
LINKSMAMAKARIS II

O Coral da Juventude Lituana de São Paulo "VOLUNGĖ" realizará no dia 27 de junho, à rua Juatindiba, 28, às 20:00 horas seu baile de confraternização. Muita música, alegria e brincadeiras esperam por você. Não deixe de comparecer.